

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญแผนภาพ	ฉ
สัญลักษณ์	
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและที่มาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	1
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	2
บทที่ 2 ทฤษฎีการออกแบบคานคอนกรีตเสริมเหล็ก	3
2.1 บทนำ	3
2.2 ชนิดของคานคอนกรีตเสริมเหล็ก	3
2.3 ชนิดของคาน	5
2.4 การจัดเหล็กเสริมในคาน	6
2.5 การตัดและวิธีหน่วยแรงใช้งาน	7
2.6 คานที่เสริมเหล็กด้านทานแรงดึง	8
2.7 คานที่เสริมเหล็กด้านทานแรงดึงและแรงอัด	11
2.8 คานเหล็ก	14
2.9 คานช่อนหรือคานแบน	15
2.10 คานแคบ	15
2.11 คานลึก	15
2.12 ความลึกต่ำสุดของคาน	16
2.13 แรงเฉือนและแรงบิด	17
2.14 แรงยึดหน่วง	20
2.15 ความต้านทานต่อ โมเมนต์บิด	23

บทที่ 3 การดำเนินการเขียน โปรแกรมออกแบบคาน	29
3.1 บทนำ	29
3.2 ขั้นตอนการเขียน โปรแกรม	36
บทที่ 4 ผลการวิจัย	39
4.1 รายละเอียดของ โปรแกรมและข้อจำกัดของการทำงาน	39
4.2 ขั้นตอนการใช้โปรแกรม	39
4.3 ตัวอย่างการใช้โปรแกรม และการวิเคราะห์โจทย์	40
บทที่ 5 วิเคราะห์และสรุปผล	47
5.1 วิเคราะห์ผล	47
5.2 สรุปผลของโปรแกรม	47
5.3 ข้อจำกัดของโปรแกรม	47
5.4 แนวทางในการพัฒนาโปรแกรม	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	50
ประวัติผู้เขียน	60

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 การเกิดแรงเฉือนและแรงดิ่งทแยงมุมในคาน	4
ภาพที่ 2 การเกิดแรงบิดในคาน	4
ภาพที่ 3 ชนิดของคานคอนกรีตเสริมเหล็ก	5
ภาพที่ 4 แรงยึดหยุ่นในคานคอนกรีตเสริมเหล็ก	21
ภาพที่ 5 แรงยึดหยุ่นในคานคอนกรีตเสริมเหล็ก	21
ภาพที่ 6 ความยาวหรือระยะยึดหยุ่น	22
ภาพที่ 7 การกำหนดเวกเตอร์และเครื่องหมายของ โมเมนต์บิด	23
ภาพที่ 8 การรับ โมเมนต์บิด โดยพิจารณาการขาดในระนาบหน้าตัด	24
ภาพที่ 9 การเกิดแรงดิ่งทแยงเนื่องจากแรงเฉือนจาก โมเมนต์บิด	25
ภาพที่ 10 ข้อกำหนดระยะปีกคานในการคำนวณหน่วยแรงเฉือนจาก	26
ภาพที่ 11 แสดงตารางการเสริมเหล็ก	38

สัญลักษณ์

A_s	:	เนื้อที่หน้าตัดเหล็กเสริมแต่ละเส้น (6400)
A_s	:	เนื้อที่ของเหล็กเสริมด้านทานแรงดึง
A_s'	:	เนื้อที่ของเหล็กเสริมด้านทานแรงอัด
A_{s1}	:	เนื้อที่ทั้งหมดของเหล็กเสริมตามยาว
A_{s2}	:	เนื้อที่ทั้งหมดของเหล็กเสริมด้านทานแรงเฉือน ทำหน้าที่ด้านทานแรงดึงภายในระยะ S ซึ่งวัดในทิศทางขนานกับเหล็กเสริมตามยาว
b	:	ความกว้างของผิวหน้าซึ่งด้านทานแรงอัดขององค์อาคารด้านทานแรงดัด
D	:	เส้นผ่านศูนย์กลางกระบอกของเหล็กเส้น
d	:	ระยะจากผิวบนสุดด้านด้านทานแรงอัดจนถึงศูนย์กลางของเหล็กเสริมด้านทานแรงดึง
d'	:	ระยะจากผิวบนสุดด้านด้านทานแรงอัดจนถึงศูนย์กลางของเหล็กเสริมด้านทานแรงอัด
E_c	:	โมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีต
E_s	:	โมดูลัสยืดหยุ่นของเหล็ก = 2040000 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร
f_c	:	หน่วยแรงอัดในคอนกรีต
f_c'	:	กำลังอัดของคอนกรีต (1201)
f_v	:	หน่วยแรงที่ยอมให้ในเหล็กปลอก
f_y	:	กำลังครากของเหล็กเสริม (1201)
j	:	อัตราส่วนระหว่างศูนย์กลางของแรงอัดและศูนย์กลางของแรงดึงต่อความลึก d
K	:	สติเฟนสแฟคเตอร์ ($K = E \cdot I / L$)
L	:	ความยาวช่วงของคาน
L'	:	ระยะช่วงว่างสำหรับการหาโมเมนต์บวก และแรงเฉือน และเท่ากับผลเฉลี่ยของระยะช่วงว่างสองช่วง สำหรับการหาโมเมนต์ลบ
M	:	โมเมนต์ดัด
M_i	:	โมเมนต์บิด
n	:	อัตราส่วนของโมดูลัสยืดหยุ่นของเหล็กต่อคอนกรีต ($n = E_s / E_c$)
s	:	ระยะเรียงของเหล็กถูกดึงหรือเหล็กค่อม ในทิศทางขนานกับเหล็กเสริมตามยาว
t	:	ความลึกทั้งหมดของหน้าตัด
V	:	แรงเฉือนรวม
V'	:	แรงเฉือนที่รับ โดยแรงเสริมที่ด้านทานแรงเฉือน

- v : หน่วยแรงเฉือน
 v_c : หน่วยแรงเฉือนที่ยอมให้ของคอนกรีต
 W : น้ำหนักบรรทุกคงที่ และน้ำหนักบรรทุกจรในช่วงพื้น
 z : ระยะห่างระหว่างเหล็กตามยาว (6400)
 $\sum o$: ผลรวมของเส้นรอบรูปของเหล็กเสริมทั้งหมดที่มีประสิทธิผลและมีขนาดเท่ากันตลอดซึ่งผ่านข้ามตัดค้ำบนด้านที่ต้านแรงเฉือน ถ้าขนาดเหล็กไม่เท่ากัน ให้แทนค่าด้วย $4 \cdot A_s / d$ โดยที่ A_s หมายถึงเนื้อที่เหล็กทั้งหมดและ D คือเส้นผ่านศูนย์กลางของเหล็กเส้นใหญ่ที่สุด สำหรับเหล็กที่มีรวมเป็นกำให้ใช้ผลรวมของเส้นรอบรูปส่วนที่มองเห็นทั้งหมด
 ω : น้ำหนักต่อหน่วยของคาน หรือต่อหน่วยพื้นที่ของแผ่นพื้น
 a : มุมเอียงระหว่างเหล็กเสริมต้านทานแรงเฉือน และแกนตามยาวขององค์อาคาร
 n : หน่วยแรงยึดหน่วง

